

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf. 211.

Telefon: (06-1) 472-8865, **Fax:** (06-1) 472-8860

Ügyszám: Vj/76/2014.

Iktatószám: Vj/76-73/2014.

Betekinthető!

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a P. S. ügyvezető és a dr. Sz. K. ügyvéd ( ) által képviselt **MAGYAR PLASTIROUTE Forgalomtechnikai Kft.** (2310 Szigetszentmiklós-Lakihegy, Gát u. 4-10.), eljárás alá vont vállalkozás és további vállalkozások ellen gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban a MAGYAR PLASTIROUTE Forgalomtechnikai Kft. kérelmező Vj/76-63/2014. számon iktatott fellebbezése tárgyában – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t .

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a vizsgálók 2015. augusztus 3-án kelt, Vj/76-62/2014. számú végzését akként változtatja meg, hogy

I. a kiszabott eljárási bírságot 7.500.000,- Ft-ra (azaz hétmillió ötszázezer forintra) csökkentti;

II. a végzés indokolásának az eljárás elhúzódására vonatkozó részét (6. oldal utolsó bekezdés) a következő mondattal egészíti ki:

„Az eljárás elhúzódásának hosszát ugyanakkor befolyásolja az a körülmény, hogy amennyiben a GVH 2014. november 5-én, a lefoglalási végzésben foglalt kötelezettség megszegésekor ismételen kötelezte volna az eljárás alá vontat a HDD adathordozó becsatolására, úgy az eljárás elhúzódása feltehetőleg csekély mértékű lett volna.”

III. a végzés indokolásának az eljárás alá vont felróhatóságára vonatkozó részeit (7. oldal utolsó bekezdés, 8. o. 1. bekezdés) törli és a végzés indokolását a következő bekezdésekkel egészíti ki:

„Az eljárás alá vont azon magatartása, hogy nem tett eleget a lefoglalási végzésben foglaltaknak, a HDD adathordozó GVH-ba szállítását alapos ok nélkül tagadta meg, a tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló célzatos, súlyosan felróható magatartás. A felróhatóság súlyát növeli az is, hogy az eljárás alá vont félrevezető tájékoztatást adott annak indokaként, hogy miért nem tett eleget a lefoglalási végzésnek.

Az eljárás elhúzódása kapcsán az eljárás alá vont magatartásának felróhatósága csak kis súllyal értékelhető, mert az eljárás elhúzódása valószínűleg csak csekély mértékben következett volna be akkor, ha a GVH az eljárás alá vontat már a lefoglalási végzésben

foglalt kötelezettség megszegésekor ismételten kötelezte volna az adathordozó becsatolására.”

IV. a végzés indokolásának a kérelmező jövedelmi, anyagi viszonyaira vonatkozó részét (8. o. 2. bekezdés) a következőkkel egészíti ki:

„A bírság mértékének megállapításánál a GVH figyelembe vette, hogy kérelmező magatartása olyan potenciális jogsértés alóli kibúvársra irányult, amely jogsértés a Tpv. által védett közérdeket legsúlyosabban fenyegeti (közbeszerzési kartell). E szempont alapján a bírság elrettentő mértékű voltának különös jelentősége van, mely szempont az eljárás alá vont anyagi helyzete és jövedelmi viszonyai tekintetében kerül figyelembevételre.¹”

Egyebekben az eljáró versenytanács a vizsgálók eljárási bírságot kiszabó Vj/76-62/2014. számú végzést helybenhagyja.

Az eljáró versenytanács elrendeli a jogorvoslati eljárásban megfizetett 3.000.- Ft illeték MAGYAR PLASTIROUTE Forgalomtechnikai Kft. részére történő visszatérítését.

E végzés felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított nyolc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsánál benyújtandó vagy ajánlott küldeményként postára adott jogorvoslati kérelemben lehet kérni. A kérelmet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban bírálja felül, amely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye, azonban a bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.

I n d o k o l á s

I.

TÉNYÁLLÁS

I. A versenyfelügyeleti eljárás tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2014. november 4-én versenyfelügyeleti eljárást indított – mások mellett – a MAGYAR PLASTIROUTE Forgalomtechnikai Kft. (a továbbiakban: kérelmező) ellen gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt, mivel észlelte, hogy az eljárás alá vont vállalkozások 2012-től napjainkig, egyeztetéseket folytatnak síkosság-mentesítő anyagok (útszóró só) beszerzésére kiírt magyarországi közbeszerzések felosztása és az azokon beadandó árak tárgyában. Az eljárás alá vont vállalkozások e magatartásukkal a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a (2) bekezdésének a) és d) pontjaiban foglalt tényállás megvalósításával valószínűsíthetően megsértették a Tpv. 11. §-ának (1) bekezdésében előírt tilalmat.

---

¹ FMKB 39.Kpk.45.272/2014/12. számú végzés

II. Az eljárási bírság kiszabásának alapjául szolgáló tényállás

2. A GVH és a Készenléti Rendőrség – Nemzeti Nyomozó Iroda (továbbiakban: NNI) versenyfelügyeleti eljárás megindításával egyidejűleg – előzetes bírói engedély alapján – 2014. november 4-én a Tpvt. 65/A. §-a szerinti helyszíni kutatást (a továbbiakban: kutatás), valamint házkutatást folytatott le a vállalkozások székhelyén, illetve a versenyfelügyeleti eljárás során számos egyéb vizsgálati cselekményt végzett.
3. A kutatást a két szerv összehangoltan hajtotta végre, de egyszerre a két eljáró hatóság nem tartózkodhatott a helyszínen a rendőrségi eljárás szabályai miatt, így először az NNI kutatta át a helyszínt. Annak érdekében, hogy az NNI gyorsabban tudja lemásolni az adatokat, a GVH az NNI rendelkezésére bocsátotta technikai felszerelését. Az NNI a helyszínen másolatban lefoglalta a P. S. önálló képviselőre jogosult ügyvezető által használt, Dell Dimension E521 típusú asztali számítógépben található, 1 db SEAGATE ST3160812AS típusú, 9LS5TSJ9 gyári számú, 160 GB kapacitású merevlemez (továbbiakban: HDD), és 1db Kingstone SSDNOW300 típusú, 521ABBFO gyári számú 120 GB kapacitású adathordozót (továbbiakban: SSD). Az NNI távozása után léptek be a kutatás helyszínére a GVH vizsgálói.
4. A 2014. november 4-én kelt, Vj/76-7/2014. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint a helyszíni kutatás alkalmával a GVH a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50/A. § (1) bekezdése alkalmazásával lefoglalta a „*P. S. által használt DELL Dimension E521 típusú, 8VG0WJ (19315625563) szériaszámú asztali számítógép és a benne található adathordozókat*”, úgy hogy azokat a birtokos őrizete alatt hagyta és egyben megtiltotta a lefoglalt adathordozók használatát és elidegenítését. Egyúttal a GVH kötelezte az eljárás alá vont képviselőjét, hogy 2014. november 5-én 9:00 órára a DELL Dimension E521 típusú, 8VG0WJ (19315625563) szériaszámú asztali számítógépet és a benne található adathordozókat a GVH hivatalos helyiségébe átvizsgálás és szükség esetén másolatkészítés céljából szállítsa be. A kérelmező nevében eljáró, a társaság önálló képviselőjére feljogosított W. Cs. – aki végig jelen volt a kutatásnál – a VJ/76-7/2014. számú (VJ/76/2014/Plastiroute), lefoglalást elrendelő végzést a helyszínen átvette.
5. A kérelmező képviselője, W. Cs. a Vj/76-9/2014. számú végzés tanúsága szerint az előírt határidőben, 2014. november 5-én a GVH-ba behozta a lefoglalt Dell Dimension E521 típusú 8VG0WJ (19315625563) szériaszámú asztali számítógépet, egy darab SV300S37A 120G típusú, 50026B77430118AE sorozatszámú SSD meghajtóval (SSD).² E meghajtó megegyezik az NNI által lemásolt SSD-vel.³ A HDD kapcsán a VJ/76-9/2014. számú jegyzőkönyvben rögzített módon W. Cs. úgy nyilatkozott, hogy „*az asztali számítógépben volt egy további merevlemez, amelyet a tegnapi napon, 2014. november 4-én a rendőrség lemásolt, de tudomása szerint az a meghajtó használaton kívüli, nem volt a számítógéphez csatlakoztatva*”. A GVH az SSD meghajtóról forensic tükörmásolatban másolatot készített

² A jegyzőkönyv tanúsága szerint: „Az eljárás alá vont a végzésben foglaltaknak eleget téve a mai napon [...] [az] asztali számítógépet átadta a GVH részére. Az átadott [...] asztali számítógépből az ügyfél jelenlétében a vizsgálok kiszerezték a [...] az SV300S37A120G típusú, 50026B77430118AE sorozatszámú SSD meghajtót (asztali gép).”

³ Az NNI és a Gazdasági Versenyhivatal által a helyszínen feljegyzett azonosító számok ugyan különböznek (tekintettel arra, hogy egy adathordozón több szám is található), de a másolatok log fájljaiból egyértelműen kiderül, hogy azonos adathordozóról van szó.

és azt birtokba vette (VJ/76/2014/Plastiroute-6). A vizsgálók kérelmező képviselőjének válaszáat elfogadva ezt követően nem kötelezték kérelmezőt a lefoglalt HDD behozatalára.

6. A GVH 2015. január 6-án kelt VJ/76-36/2014. számú végzésével felkérte az NNI-t, hogy a 29022-528/2013. számú büntetőügyben tartott házkutatások során keletkezett teljes iratanyagba engedjen betekintést. Az iratbetekintés során a GVH észlelte, hogy az NNI rendelkezésére áll olyan, a VJ/76/2014. számú versenyfelügyeleti eljárás tárgyát érintő, a feltételezett jogsértés időszakából származó e-mail, amely az NNI által P. S. asztali számítógépének lemásolt adathordozóiról származik, de amivel a GVH nem rendelkezik, azaz a GVH által lemásolt adathordozón (SSD) nem volt megtalálható.
7. A GVH ezért 2015. június 17-én kelt VJ/76-57/2014. számú végzésével jogsegéllyel fordult az NNI-hez és felkérte, hogy bocsássa a GVH rendelkezésére a kérelmező székhelyén 2014. november 4-én lefoglalt, P. S. által használt, Dell Dimension E521 típusú asztali számítógépben található adathordozók azonosító számait, illetve ha rendelkezésre áll, a számok alátámasztását szolgáló felvételt, iratot, valamint a fenti számítógépben található, a GVH-nak eddig át nem adott adathordozó(k) másolatát.
8. A GVH ezt követően az NNI székhelyén lemásolta az NNI által másolatban lefoglalt HDD-t (VJ/76-58/2014. sz. irat). A HDD-n – a 2015. július 2-án kelt, VJ/76-59/2014. számú végzéssel történt, a védekezés céljából készült iratokkal kapcsolatos nyilatkozattételre történő felhívást követően – a GVH megtalálta az említett e-mailt, így a GVH számára bizonyítást nyert, hogy a GVH-ba be nem hozott adathordozó is csatlakoztatva lehetett a számítógéphez, mert azon az ügy tárgyát érintő, bizonyítékként felhasználható levelezések találhatók.

III. A megtámadott végzés

9. A vizsgálók a fent ismertetett tényállás alapján 2015. augusztus 3-án kelt, Vj/76-62/2014. számú végzésükben (a továbbiakban: megtámadott végzés) a kérelmezővel szemben 10.000.000 Ft összegű eljárási bírságot szabtak ki. A végzés szerint kérelmező azon magatartása, hogy nem bocsátotta a GVH rendelkezésére a Dell Dimension E521 típusú számítógép egyik adathordozóját (HDD), amelyet a GVH utóbb az NNI-hez intézett jogsegély révén vett csak birtokba, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult és az eljárás elhúzását eredményezte az alábbiakra tekintettel.
10. A vizsgálók kutatás során hozott, Vj/76-7/2014. számú jegyzőkönyvbe foglalt végzése szerint kérelmezőnek a fent megnevezett asztali számítógépet a benne található adathordozókkal együtt kellett volna a GVH rendelkezésére bocsátania. Ezzel szemben kérelmező csupán egyetlen adathordozót (SSD) bocsátott a GVH rendelkezésére, továbbá úgy nyilatkozott, hogy tudomása szerint a rendelkezésre nem bocsátott adathordozó (HDD) használaton kívüli, nem volt csatlakoztatva a számítógéphez. Ez alapján a GVH azt feltételezhette, hogy nincs is a HDD-n olyan adat, ami az eljáráshoz kapcsolódna. Ahogy azonban a büntetőügy irataiba való betekintés és a jogsegély útján beszerzett adathordozó alapján megállapítható, a szóban forgó HDD meghajtón olyan adatok, információk voltak, amelyek az eljárás tárgyát érintik, köztük olyanok is, amelyek bizonyítékként felhasználhatóak az eljárás során. Az információk egy része a kérelmező belső levelezése, tehát máshonnan nem beszerezhető. A HDD adathordozó tehát egyrészt az ügy tényállásának feltárása szempontjából releváns információkat tartalmaz, másrészt ezek

az információk egy része más forrásból nem ismerhető meg. A kérelmező bemutatott magatartása a megtámadott végzés szerint tehát a tényállás feltárásának megghiúsulására irányult. A magatartás a kérelmezőnek felróható volt, mivel tudta, hogy mely adathordozókat kellett volna rendelkezésre bocsátani, hiszen a Vj/76-7/2014. számú jegyzőkönyvbe foglalt végzésből egyértelműen kiderül, hogy a lefoglalás tárgya az „asztali számítógép a benne található adathordozókkal” volt, amit a helyszínen tartózkodó és a jegyzőkönyvet aláíró W. CS. tudnia kellett. Kérelmezőnek azt is tudnia kellett, hogy az adathordozó nem volt használaton kívül.

11. A megtámadott végzés szerint a kérelmező magatartása továbbá az eljárás elhúzását is eredményezte, hiszen a GVH-nak olyan eljárási lépéseket is meg kellett tennie, melyek szükségtelenek lettek volna abban az esetben, ha a kérelmező teljes mértékben eleget tett volna a Vj/76-7/2014. számú végzésben foglaltaknak. A belföldi jogsegélyre ugyanis csak azért került sor, mert kérelmező nem bocsátotta a GVH rendelkezésére a kérdéses HDD-t, és így a GVH csak a büntetőügy irataiba való betekintés során észlelte, hogy az az eljárás tárgya szempontjából releváns információkat tartalmazhat. A pótlólag birtokba vett adathordozó átvizsgálására újabb, a Tpvt. 65/C. §-a szerinti nyilatkozattételi felhívás kibocsátást követően kerülhetett sor.
12. A megtámadott végzésben kiszabott bírság összegének meghatározásakor a vizsgálok a Ket. 61. § (4) bekezdésének a) és b) pontjaiban foglalt szempontok szerint a következőket vették figyelembe.
13. A jogellenes magatartás súlya kapcsán a megtámadott végzésben a vizsgálok megállapították, hogy a kérelmező által tanúsított, az eljárási bírság kiszabására okot adó magatartás olyan jogellenes magatartás, amely a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult. Ez a vizsgálok álláspontja szerint az egyik legsúlyosabb eljárási szabálysértés, mivel az a célja, hogy a GVH, mint a közérdeket védeni hivatott hatóság ne gyakorolhassa hatáskörét, és ez által megghiúsítsa a versenyjogi jogsértések feltárását. Továbbá az eljárás elhúzása szintén súlyos eljárási szabálysértés, mivel további – egyebekben szükségtelen – eljárási lépések folytán késlelteti a vizsgált magatartás értékelésének alapját képező tényállás teljes körű tisztázását.
14. A megtámadott végzés szerint kérelmező magatartása súlyosan felróható volt, ugyanis a GVH végzése alapján tudta, hogy a számítógépben található összes adathordozót a GVH rendelkezésére kell bocsátania, mérlegelés nélkül. Az erről szóló végzést tartalmazó jegyzőkönyvet a kérelmező átvette, és alá is írta, ehhez képest viszont azt az információt adta, hogy a HDD nem volt csatlakoztatva a számítógéphez, amiről azonban utólag beigazolódott, hogy nem volt helytálló állítás. Az előbbiekre tekintettel megállapítható a célzatosság is, vagyis hogy a kérelmező szándékosan mulasztotta el a HDD adathordozó beszolgáltatását, és e „mulasztás” kapcsán félrevezető és valótlan tájékoztatást adott. Az előbbieken okán a megtámadott végzés szerint a GVH a felróhatóság fokát súlyosnak értékelte.
15. A kérelmező anyagi helyzete és jövedelmi viszonyai kapcsán a vizsgálok megállapították, hogy a kérelmező előző üzleti évben elért nettó árbevétele 3.967.020.000 Ft volt, így az eljárási bírság összege legfeljebb 39.670.200 Ft lehetne.
16. A vizsgálok a fenti szempontokat egyenként és összességükben értékelve az eljárási bírság összegét 10 millió forintban állapították meg, tekintettel arra, hogy ezt az összeget

kérelmező pénzügyi helyzetéhez mérten is arányban állónak tekintették a bírságolás céljával.

IV. A kérelmező fellebbezése

17. Kérelmező a Vj/76-62/2014. számú végzést a tértivevény tanúsága szerint 2015. augusztus 6-án vette át. A végzés ellen a Vj/76-63/2014. számú, 2015. augusztus 10-én kelt, 12-én postára adott fellebbezést terjesztett elő.
18. Fellebbezésében a kérelmező kérte a vizsgálókat, hogy a megtámadott végzést vonják vissza, ennek hiányában a Ket. 102. § (5) bekezdése szerint a fellebbezést az eljáró versenytanácshoz terjesszék fel. Utóbbi esetben kérte az eljáró versenytanácsot, hogy a Tpv. 82. § (4) bekezdése szerint a vizsgáló végzésével szemben előterjesztett fellebbezést tárgyaláson kívül elbírálva, a megtámadott végzést semmisítse meg.
19. Kérelmező jogi álláspontja szerint a megtámadott végzés indokolása nem támasztja alá a tényállás feltárásának megghiúsítására való irányultságot, sem azt, hogy a kérelmező magatartása az eljárás elhúzását eredményezte, végezetül pedig azt sem, hogy e magatartás felróható és célzatos lett volna.
20. Kérelmező fellebbezése 1. pontjában előadta, hogy az okszerű következtetés szabályaival ellentétes az a hivatkozás, amely szerint célzatos magatartása a tényállás feltárásának megghiúsulására irányult volna. Ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy két, házkutatást tartó NNI a helyszínen lefoglalta a kérdéses merevlemezt (HDD), arról az adatokat lementette, tehát kérelmező részéről föl sem merülhetett az, hogy azon szereplő bármilyen adatot az eljárásból kivonhat, eltitkolhat. Ezt támasztja alá véleménye szerint az a tény is, hogy W. Cs. felhívta a figyelmet arra – ahogy azt a Vj/76-9/2014. számú jegyzőkönyv is tartalmazza-, hogy az asztali számítógépben volt még *„egy további merevlemez is, amelyet a tegnapi napon a rendőrség lemásolt”*. Kérelmező meglátása szerint nyilvánvaló, hogy ha célzatos magatartása a merevlemez, vagy a rajta található adatok eltitkolására irányult volna, akkor jegyzőkönyvben nem hívta volna fel a figyelmet annak létre és külön arra is, hogy az azon található adatokat a rendőrség lemásolta és ott rendelkezésre állnak.
21. A felróhatóság körében beadványa 2. pontjában kérelmező hivatkozott arra, hogy W. Cs. jegyzőkönyvi nyilatkozatának felróhatónak ítélt tartalma annyi volt, hogy *„tudomása szerint az a meghajtó használaton kívüli, nem volt számítógéphez csatlakoztatva”*. Előadta, hogy tudomása szerint a merevlemez valóban használaton kívül volt, azt korábban a rendszergazda egy bővítés során *„kikötötte”*. Az NNI a gépről fényképfelvételeket is készített, amelyekről feltehetően szintén az állapítható meg, hogy a merevlemez a gépben volt elhelyezve ugyan, de bekábelezés nélkül, ami alapján a jegyzőkönyvi nyilatkozat nem valótlán. Hozzátette, hogy mivel a vizsgálók számára is egyértelmű volt, hogy a számítógép az ügyvezető és nem W. Cs. használatában volt, elvárható lett volna, hogy a bírság kiszabását megelőzően legalább a kérelmező többszöri írásbeli nyilatkoztatása során e körben is nyilatkozattételre hívják fel a kérelmezőt, és így az eljárás elhúzódása és a társhatóságtól való további adatbeszerzés is megelőzhető lett volna.
22. Kérelmező fellebbezésének 3. pontjában foglalt előadása alapján a vizsgálók összemosták az időpontokat, hiszen W. Cs. jegyzőkönyvi nyilatkozata kifejezetten arra vonatkozott, hogy a HDD tudomása szerint használaton kívül áll és nem volt a számítógéphez csatlakoztatva. Kérelmező szerint a vizsgálat hiányossága, hogy sem W. Cs., sem a gépet

ténylegesen használó ügyvezető sem 2014. november 4-én, illetve 5-én, sem azt követően soha nem lett megnyilatkoztatva arról, hogy a meghajtó mióta és miért áll használaton kívül, mióta nem volt a számítógéphez csatlakoztatva. Az ugyanis az okszerű következtetés szabályai szerint is egyértelmű, hogy egy gépben található, használaton kívüli, a számítógéphez nem csatlakoztatott meghajtó valamikor csatlakoztatva lehetett a géphez, arról pedig, hogy a HDD az asztali számítógépben megtalálható volt, a vizsgálók az eljárás adataiból és W. Cs. nyilatkozatából is hivatalos tudomással bírtak.

23. Fellebbezése 4. pontjában kérelmező kifejtette, hogy megalapozatlan és iratellenes a megtámadott végzésnek az eljárás elhúzóásával kapcsolatos hivatkozása is, mivel nyilvánvaló, hogy a vizsgálók számára nem 2015. július 2-án „nyert bizonyítást”, hogy a hivatkozott adathordozón az ügy tárgyát érintő levelezés található, hiszen már a január 6-án kezdeményezett NNI-s betekintés során kiderült számukra a HDD-n található bizonyítékok léte. Ennek ellenére a vizsgálók nem nyilatkoztatták kérelmezőt e tényre vonatkozóan.
24. Kérelmező kifogásolta, hogy csak hosszú idő elteltével, a tényállásnak a rendelkezésre álló jogi eszközök tisztázása nélkül, kizárólag W. Cs. hangsúlyozottan közvetett tudomásán alapuló nyilatkozata alapján került kiszabásra az eljárási bírság. Mindezt azért tartja sérelmesnek, mert föl sem merülhet, hogy a későbbi eljárás során olyan információk kerülhettek a vizsgáló tudomására, amelyek az NNI által jóval korábban engedélyezett iratbetekintés során megállapíthatóak ne lettek volna.

V. A vizsgálók fellebbezés kapcsán kifejtett véleménye

25. A vizsgálók a 2015. szeptember 3-án kelt, Vj/76-64/2014. számú feljegyzésben a fellebbezéssel kapcsolatban a következőket fejtették ki.
26. A fellebbezés 1. pontjával kapcsolatban a vizsgálók kifejtették, hogy az NNI eljárása a GVH által folytatott versenyfelügyeleti eljárástól egyértelműen elkülönül, azokat csupán egy azonos időben és helyszínen végzett eljárási cselekmény köti össze. A vizsgálók szerint a kérelmező arra a feltételezésre sem alapozhatja álláspontját, hogy az egyik szerv rendelkezésére álló információk a két szerv közötti jogsegély lehetősége révén automatikusan a másik szerv rendelkezésére állnak. A vizsgálók szerint a kérelmező alappal számíthatott arra, de legalábbis nem zárhatta ki annak lehetőségét, hogy cselekménye folytán és a jegyzőkönyvben rögzített megtévesztő nyilatkozata miatt az NNI által megszerzett adatok mégsem kerülnek a GVH látókörébe – ezért a magatartás irányultságának végzésben történt megítélésén a kérelmező fenti érvei nem változtatnak.
27. A vizsgálók véleménye W. Cs. Vj/76-9/2014 számú jegyzőkönyvben szereplő nyilatkozatával kapcsolatban - mely szerint az asztali számítógépben volt még *„egy további merevlemez is, amelyet a tegnapi napon a rendőrség lemásolt”* – az, hogy az általa tett nyilatkozatra egyértelműen azért volt csak szükség, hogy magyarázatot adjon arra az ellentmondásra, miszerint a lefoglalást elrendelő végzésben szereplő többes számú megjelölés (*„az abban [asztali számítógép] található adathordozók”*) ellenére W. Cs. csupán egyetlen, a kérdéses asztali számítógépben található adathordozót bocsátott a GVH rendelkezésére, holott számára is egyértelmű volt a végzésben meghatározott, a GVH számára bemutatandó adathordozók köre. A GVH tehát a nyilatkozat valóságtartalmát a

vizsgálatnak e szakaszában nem vitatva folytatta a versenyfelügyeleti eljárást abban a hiszemben, hogy az adathordozón nincsen adat.

28. Kérelmező fellebbezésének 2. pontjával kapcsolatban a vizsgálók kifejtették, hogy álláspontjuk szerint – ahogy az a megtámadott végzésben is szerepel –, „[a] magatartás az eljárás alá vontnak felróható volt, mivel tudta, hogy mely adathordozókat kellett volna rendelkezésre bocsájtani, hiszen a Vj/76-7/2014. számú végzésből egyértelműen kiderül, hogy a lefoglalás tárgya az „asztali számítógép a benne található adathordozókkal” volt”, és a kérelmező sem vitatja, hogy ez mindkét adathordozót jelenti. Az előbbieket miatt tehát a további körülmények kérelmező általi mérlegelése ehelyütt irreleváns, hiszen a végzés rendelkező része teljesen egyértelműen határozta meg az adathordozók körét, illetve W. Cs. az eljárási cselekmény fogatosításakor a helyszínen is jelen volt, az érintett adathordozók köre kétséget kizáróan egyértelmű kellett, hogy legyen számára.
29. A vizsgálók előadták, hogy a kérelmezőnek tudnia kellett, hogy az adathordozó nem volt teljességgel használaton kívül, így a fenti nyilatkozat arra irányult, hogy a tényállás feltárását megghiúsítsa, hiszen azt a látszatot keltette, hogy az adathordozón nem találhatóak (a vizsgálat szempontjából releváns) adatok. A megtámadott végzés szóhasználata egyébként arra utal, hogy a kérelmezőnek tudomással kellett arról bírnia, hogy az adathordozó nem volt mindig használaton kívül, azaz azon ténylegesen találhatóak is adatok.
30. A felróhatóság szempontjából szintén irreleváns a fellebbezés 2. pontjában említett azon körülmény, hogy a GVH más módon is beszerezhetette volna az adathordozót. Ezen körülmény csak annak mérlegelése során bír jelentőséggel, hogy a kérelmező magatartása, és az ebből fakadóan szükségessé váló további eljárási cselekmények lefolytatása mennyiben járult hozzá az eljárás elhúzódásához. A vizsgálók aláhúzták, hogy az adathordozó kérelmezőtől történő beszerzésére azért nem került sor, mert a kérelmező jegyzőkönyvben szereplő nyilatkozatának tudomásulvételével a GVH jóhiszeműen feltételezte, hogy azon adatok nem találhatóak, így pedig az NNI-nél zajlott többszöri iratbetekintés során történt tényleges tudomásszerzéskor tudott csupán az adathordozó azonnali beszerzéséről, azaz annak lemásolásáról intézkedni. Az adathordozó kérelmezőtől való későbbi beszerzésének korlátja az is, hogy a rajtaütést követően a hatóság nem lehet biztos abban, hogy egy ügyfél birtokában hagyott adathordozó tartalma változatlan maradt.
31. A fellebbezés 3. pontja tekintetében a vizsgálók úgy nyilatkoztak, hogy szerintük, mivel a lefoglalást elrendelő végzés szempontjából mindegy, hogy az asztali számítógépben található adathordozó csatlakoztatva volt, vagy sem, nincs jelentősége annak sem, hogy a kérdéses meghajtó mióta és miért áll használaton kívül. Tekintettel arra, hogy a kérelmező tisztában volt a beadandó adathordozók körével is, a magatartás egyértelműen felróható.
32. A vizsgálók szerint az kijelentés, hogy az adathordozó használaton kívüli, nem volt csatlakoztatva a számítógéphez, a jegyzőkönyv tanúsága szerint éppen annak indokaként, magyarázataként került rögzítésre, hogy miért csak egy adathordozót vitt a GVH-ba implikálva egyben azt is, hogy annak átvizsgálása a későbbiekben is felesleges. Ezért kérelmező nyilatkozata félrevezető volt, a tényállás feltárásának megghiúsulására irányult, ahogy azt a megtámadott végzés is tartalmazza.
33. A vizsgálók kérelmező fellebbezésének 4. pontjával kapcsolatban kifejtették, hogy a GVH valóban 2015. január 6-án kezdeményezett először iratbetekintést az NNI-nél, mely során a

teljes rendőrségi anyagba kértek betekintést. Az első betekintés alkalmával a vizsgálók átnézték az NNI által papír alapon elhozott anyagokat, de ez alkalommal még nem volt módjuk betekinteni az elektronikus anyagokba. Az iratbetekintés eredményeként 2015. február 10-én a vizsgálók jogsegély keretében bekérték az iratbetekintés során azonosított releváns papír alapú dokumentumokat, valamint a P. S. és V. B. magánlakásán lefoglalt elektronikus anyagokat. Ezen elektronikus anyagok bekérésére azért került sor, mert ezeken a helyszíneken a GVH nem tartott kutatást, így egyértelmű volt, hogy ezekkel az anyagokkal a GVH nem rendelkezik. Az NNI folyamatos leterheltsége miatt március 2-án illetve 24-én tudták az ügy akkori vizsgálói birtokba venni a lemásolt anyagokat (Vj/76-52/2014. számú feljegyzés). A vizsgálók a GVH rendelkezésére álló papír alapú és elektronikus anyagok átnézése után 2015. május 29-én folytatták az iratbetekintést az elektronikus iratok megtekintésével. Az iratbetekintés ezen második szakaszában merült fel, hogy a GVH nem rendelkezik az egyik adatbázissal (HDD). A vizsgálók így 2015. június 17-én a Vj/76-57/2014. számú végzés útján jogsegély keretében bekérték a rendőrségtől a kérdéses HDD-t. A HDD tartalmának megvizsgálása után bizonyosodott be teljes mértékben, hogy az azon található információk ténylegesen nem álltak a GVH rendelkezésére. Az adathordozó megvizsgálása előtt azonban még a GVH 2015. július 2-án Vj/76-59/2014 számú végzésével a Tpvt. 65/C. §-a szerinti nyilatkozattételre is felhívta a kérelmezőt, ugyanis a rendőrség a kérelmező – ügyvéd kommunikációt nem kezeli védetten. Az utóbbi vizsgálati lépésekre (jogsegély, Tpvt. 65/C. §-a szerinti nyilatkozattétel) nem lett volna szükség, amennyiben a kérelmező eleget tesz a lefoglaló végzésben foglaltaknak. A kérelmező magatartása így az eljárás elhúzását is eredményezte a vizsgálók álláspontja szerint, hiszen a GVH-nak olyan eljárási lépéseket is meg kellett tennie, melyek szükségtelenek lettek volna abban az esetben, ha a kérelmező teljesíti a Vj/76-7/2014. számú végzésben foglalt kötelezettségét.

34. Mindezek alapján a vizsgálók a fellebbezést nem tartják alaposnak, a megtámadott végzés kijavítását, kiegészítését, módosítását vagy visszavonását nem látják indokoltnak.

II.

JOGI HÁTTÉR

35. A Tpvt. 44. §-a szerint a versenyfelügyeleti eljárásra – az ott írt kivételekkel – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ket. 13. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján a Ket. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajtára vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.
36. A Tpvt. 61. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyféllel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi. A Tpvt. 61. §-ának (3) bekezdése szerint az eljárási bírság legkisebb összege kétszázezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, a vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint. Ugyanezen § (5) bekezdése szerint az eljárási bírságot kiszabó

végzését a kötelezett javára a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács hivatalból jogszabálysértés hiányában is módosíthatja.

37. A Ket. 50. §-ának (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le. A Ket. 50. §-ának (5) bekezdése értelmében a hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt.
38. A Ket. 61. §-ának (4) bekezdése alapján az eljárási bírság kiszabásánál a hatóság a jogellenes magatartás súlyát, a felróhatóság mértékét, az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét veszi figyelembe.
39. A Ket. 6. §-ának (1) bekezdése értelmében az eljárás alá vont köteles jóhiszeműen eljárni. A Ket. 6. §-ának (2) bekezdése szerint az ügyfél magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére. Az ügyfél jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli.
40. A Tpv. 82. §-ának (1) bekezdés szerint a vizsgálónak, illetve az eljáró versenytanácsnak a versenyfelügyeleti eljárás során hozott végzése ellen külön jogorvoslatnak csak akkor van helye, ha azt a Ket. vagy Tpv. törvény megengedi. Ezen törvényhely (2) bekezdése szerint a vizsgáló külön jogorvoslattal megtámadható végzésével szembeni jogorvoslatra a fellebbezés szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a fellebbezést az eljáró versenytanács bírálja el. Az eljáró versenytanács végzésével szemben fellebbezésnek nincs helye, annak bírósági felülvizsgálata kérhető.
41. A Ket. 98. §-a (3) bekezdésének g) pontja szerint az eljárási bírságot kiszabó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye. A Ket. 101. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van.
42. A Ket. 104. §-ának (3) bekezdése értelmében a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.
43. A Ket. 105. § (1) bekezdése szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a döntést helyben hagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti. Jogszabályban meghatározott esetben a másodfokú döntést hozó hatóság a mérlegelési jogkörben hozott első fokú döntésben meghatározott kötelezettségnél súlyosabb kötelezettséget nem állapíthat meg. Az erre irányuló fellebbezés hiányában is a másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezési eljárásban a teljesítésre új határidőt állapíthat meg, ha ez a fellebbezési eljárás miatt indokolt. A (7) bekezdés szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezés elbírálása érdekében megküldött iratokat az (1)-(3) bekezdés szerinti döntés meghozatalát követően visszaküldi a döntéssel együtt az első fokú döntést hozó hatósághoz, amely intézkedik a döntés kézbesítése iránt.

III.

JOGI ÉRTÉKELÉS

44. Az eljáró versenytanács előjáróban megállapítja, hogy a fellebbezést az annak előterjesztésére nyitva álló határidő alatt, az arra jogosult nyújtotta be, kérelmező illetékfizetési kötelezettségét leróta.
45. Az eljáró versenytanács utal arra, hogy a Ket. 104 §-ának (3) bekezdése szerint a fellebbezési eljárás során a fellebbezésben foglaltakhoz nincs kötve, a megtámadott végzést az előadottaktól függetlenül is megvizsgálhatja jogszerűségi szempontból. Ez – a bíróságok által is megerősítetten – magában foglalja azt a lehetőséget, hogy az eljáró versenytanács a fellebbezési eljárás során súlyosítsa (megemlje) a vizsgáló által kiszabott eljárási bírság összegét.⁴
46. Az alábbiakra tekintettel a fellebbezés részben alapos.
47. Egy közigazgatási hatósági eljárásban (mint amilyen a versenyfelügyeleti eljárás is) a valós tényállás feltárása nemcsak elsődleges fontosságú az eljárás eredményessége szempontjából, hanem a Ket. 50. §-ának (1) és (6) bekezdései szerint törvényi kötelezettség is (az eljárásvezetés joga és kötelezettsége a GVH-t illeti). Ezt a célt szolgálja a Tpv. 65/A §-a szerinti helyszíni kutatás lehetősége is. E körben kiemelendő, hogy a Ket. 6. §-ának (1) bekezdése szerint a közigazgatási hatósági eljárásban az ügyfél köteles jóhiszeműen eljárni, eljárási kötelezettségeinek teljesítése során – így a lefoglalt adathordozókkal kapcsolatos nyilatkozatok megtételekor is – a jóhiszemű eljárás követelményeinek megfelelően szükséges eljárnia.

Az eljárási bírság jogalapja

Valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányultság

48. Az eljáró versenytanács egyetértett azzal a megtámadott végzésben szereplő vizsgálói értékeléssel, hogy a kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult.
49. E körben az eljáró versenytanács irányadónak tartja azon bírói gyakorlatot, mely kimondja, hogy az irányultságra (mint szubjektív elemre) általánosságban a feltárt tényállásban megállapított objektív külső körülményekből lehet következtetni. A fő szempont e körben az adott szituációban tanúsított viselkedés, amit erősíthetnek, vagy gyengíthetnek a vizsgált magatartást megelőzően és azt követően tanúsított cselekmények.⁵ A bírói gyakorlat alapján a valós tényállás felderítésének megghiúsítására irányultság akkor állapítható meg, ha a kötelezett jobb tudomása ellenére,⁶ illetve alapos ok nélkül tagadta meg vagy nem teljesítette megfelelően az adatszolgáltatást.
50. Az eljáró versenytanács szerint a kérelmező alapos ok nélkül nem bocsátotta a GVH rendelkezésére a HDD adathordozót, hiszen a vizsgálók a Ket. 50/A. § (1) bekezdése alkalmazásával „*P. S. által használt DELL Dimension E521 típusú, 8VG0WJ (19315625563) szériaszámú asztali számítógép és a benne található adathordozókat*” lefoglalták úgy, hogy azokat a birtokos őrizete alatt hagyták és egyben megtiltották a

⁴ Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7.számú végzés, Vj-17/2011.

⁵ Föv. Bír. 7.Kpk.45.029/2010/4 számú végzés

⁶ Föv. Bír. 2.K.32.348/2003/1-1. számú végzés , illetve FKMB 33.Kpk.45.954/2014/4. számú végzés

lefoglalt adathordozók használatát és elidegenítését. Egyúttal a GVH kötelezte az eljárás alá vont képviselőjét, hogy 2014. november 5-én 9:00 órára a DELL Dimension E521 típusú, 8VG0WJ (19315625563) szériaszámú asztali számítógépet és a benne található adathordozókat a GVH hivatalos helyiségébe átvizsgálás és szükség esetén másolatkészítés céljából szállítsa be. A jegyzőkönyv szövege világosan fogalmaz arra vonatkozóan, hogy az adatszolgáltatás a HDD-re és az SDD-re is kiterjed, ahogy ezt kérelmező sem vitatta.

51. Mindezek alapján kérelmező alapos ok nélkül megsértette a lefoglalási végzésben szereplő kötelezettségét, amikor 2014. november 5-én nem szolgáltatta a HDD-t.
52. Kérelmező azon hivatkozása kapcsán, hogy a HDD meghajtó „*használaton kívüli, nem volt számítógéphez csatlakoztatva*”, kiemelendő, hogy az eljárás adott szakaszában a kérelmező nem veheti át a hatóság jogkörét annak megítélésére, hogy az eljárás szempontjából milyen adatok relevánsak⁷, hanem a lefoglalási végzésben szereplő kötelezetést teljesítenie kell. E körben szükséges utalni arra, hogy Wiszt Csabának – mint a kérelmező képviselőjének és egyben műszaki igazgatójának – tudnia kellett, hogy bár az adathordozó a rajtaütés pillanatában nem volt a kérelmező rendszeréhez csatlakoztatva – tartalmazhatott korábbi időszakból az eljárás tárgya szempontjából releváns információkat, hiszen a vizsgálok az ügyindító végzést a kérelmezővel közölték. Az ügyindító végzésben a vizsgált időszak tekintetében az alábbiak szerepelnek: „*A versenyfelügyeleti eljárás 2012-től kiterjed minden olyan síkosság-mentesítő anyagok (útszóró só) beszerzésre irányuló közbeszerzési eljárásra, amelyben az eljárás alá vont vállalkozások valamelyike ajánlattevőként vett részt*”. Kérelmezőnek tehát tisztában kellett lennie azzal, hogy a vizsgálat a 2012. évet követő időszak vonatkozásában folyik, így a GVH számára bármely, 2012. január 1-jét követően keletkezett dokumentum releváns lehet. Amennyiben egy adathordozón az eljárás tárgyához kapcsolódó bármilyen adat található, irreleváns és nem elfogadható az olyan kérelmezői előadás, hogy a számítógép „*használaton kívül áll*”, hiszen a vizsgálat szempontjából annak van jelentősége, hogy tartalmaz-e egy adott adathordozó a vizsgált időszakból bármilyen bizonyítékot, nem pedig annak hogy milyen rendszerhez van / vagy nincs az adathordozó benyújtására kötelezés időpontjában csatlakoztatva. Kérelmező ezen hivatkozása tehát nem fogadható el annak indokaként, hogy a lefoglalási végzésnek miért nem tett eleget.
53. Az eljáró versenytanács hangsúlyozza azt is, hogy az a körülmény, hogy a vizsgálok más forrásból származó adatokra alapozva utóbb feltárták a HDD-n található e-mailek létét, nem menti ki kérelmező jogsértését.
54. Az eljáró versenytanács nem osztotta továbbá kérelmező azon álláspontját sem, hogy az okszerű következtetés szabályaival ellentétes a megtámadott végzés azon hivatkozása, hogy kérelmező magatartása a tényállás feltárásának megghiúsítására irányult volna, figyelemmel arra, hogy a rajtaütéssel egyidőben a kérelmező székhelyén az NNI is vizsgálati cselekményeket folytatott. Ezért az adatok eltitkolása fel sem merülhetett. Az NNI eljárása és a GVH versenyfelügyeleti eljárása egymástól elkülönült eljárások. A GVH-nak sem a Tpv., sem a Ket. alapján nincs arra kötelezettsége, hogy az NNI-t az eljárás során megkeresse. Így az eljáró versenytanács egyetértett a vizsgálokkal abban, hogy a kérelmező nem zárhatta ki annak lehetőségét, hogy cselekménye folytán és a

---

⁷ FKMB 35.Kpk.45.874/2013/8. sz. végzés, Vj-23/2011.

jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata miatt az NNI által megszerzett adatok mégsem kerülnek a GVH látókörébe.

Az eljárás elhúzódsának eredménye

55. Mint azt a Tpv. 61. §-ának (1) bekezdése szerinti bírság tekintetében a bíróság már több alkalommal megállapította, amennyiben a magatartás következtében megvalósul az eljárás elhúzódsa, az eljárási bírság kiszabható, függetlenül attól, hogy az adott magatartás, az ügyfél szándéka ténylegesen az eljárás elhúzódsára irányult-e.⁸ E tekintetben közömbös tehát az, hogy az eljárás alá vontnak érdekében állt-e az eljárás elhúzódsa, illetve, hogy az eljárás alá vontat annak során milyen szándék vezette. A GVH-nak a megbírságot magatartása és az eljárás elhúzódsa, mint eredmény közötti ok-okozati összefüggést szükséges bizonyítania.
56. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a megtámadott végzés helyesen mutatott rá arra, hogy a kérelmező magatartása az eljárás elhúzódsát eredményezte. Önmagában az a körülmény, hogy kérelmező a lefoglalási végzés által előírt időpontban nem adta át a GVH-nak a lefoglalt HDD-t, további, a HDD beszerzésére irányuló eljárási cselekmény elvégzését tette szükségessé az eljárásban, így az eljárás elhúzódsa megvalósult.
57. Ugyanakkor vizsgálók a megtámadott végzésben nem értékelték azt a körülményt, hogy amennyiben a vizsgálat a kérelmező 2014. november 5-i nyilatkozatát követően nem tekintett volna el önkéntesen a lefoglalt, de a GVH-nak be nem szolgáltatott HDD beszállításától, hanem kérelmezőt ismételtelen kötelezte volna a HDD benyújtására, akkor az eljárás elhúzódsa, mint eredmény jóval rövidebb ideig tartott volna. Az eljárás elhúzódsa, mint eredmény tehát csak annyiban róható a kérelmező terhére, amennyiben a vizsgálatnak 2014. november 5-én további eljárási cselekményeket kellett volna végeznie, hogy a lefoglalási végzésének érvényt szerezzen. Minthogy azonban ezt a vizsgálat akkor elmulasztotta, ezért az eljárás elhúzódsa, mint eredmény valószínűleg csak csekély mértékben következett volna be. Erre tekintettel az eljáró versenytanács a megtámadott végzés indokolását (6. oldal utolsó bekezdését) a rendelkező részben foglaltakkal kiegészítette.

Az eljárási bírság mértéke

58. Bár a kérelmező az eljárási bírság összecszerúségét nem vitatta, az eljáró versenytanács a Ket. 104 §-ának (3) bekezdéséből fakadó jogkörével élve a vizsgálói végzést az eljárási bírság összege tekintetében is felülvizsgálta Ket. 61 §-ának (4) bekezdésében meghatározott szempontokra figyelemmel.
59. A jogellenes magatartás súlya kapcsán az eljáró versenytanács a vizsgálók a megtámadott végzésben tett megállapításával egyetértett. Az eljáró versenytanács e körben utal arra, hogy a *jogellenes magatartás súlya* körében súlyosabban minősülnek azok a magatartások, amelyek nem pusztán irányultságukban, de ténylegesen eredményükben is az eljárás elhúzódsához vagy a tényállás felderítésének a megghiúsulásához vezettek. Az eljárási

---

⁸ Lásd például a Fővárosi Törvényszék 7.Kpk.45.029/2010/4., 7.Kpk.45.059/2010/2., 2.Kpk.45.036/2009/8. és 11.Kpk.45.811/2009/4. számú végzéseit.

bírság alapjául szolgáló legsúlyosabb jogsértés az, ha az eljárás alá vont vállalkozás magatartásának eredményeként a valós tényállás feltárása meg is hiúsul. A második legsúlyosabb eset az, amikor az eljárás alá vont vállalkozás magatartásával a tényállás feltárásának megghiúsítására törekszik, még akkor is, ha ennek veszélye csak potenciálisan állt fenn. Mindkét eset súlyát az adja, hogy a bizonyítás akadályozásával vagy szélsőséges esetben ellehetetlenítésével a kötelezett vállalkozás kivonhatná magát a potenciális érdemi szankció alól.⁹

60. A kérelmező felróhatósága kapcsán a vizsgálók megállapították, hogy a magatartás kérelmezőnek súlyosan felróható volt. A megtámadott végzésben e körben a vizsgálók arra hivatkoztak, hogy kérelmező a GVH végzése alapján tudta, hogy a számítógépben található összes adathordozót a vizsgálók rendelkezésére kell bocsátása mérlegelés nélkül. Az erről szóló végzést tartalmazó jegyzőkönyvet a kérelmező átvette, és alá is írta. Ehhez képest azt az információt adta, hogy a HDD nem volt csatlakoztatva a számítógéphez, amiről azonban utólag beigazolódott, hogy nem volt helytálló állítás. Az előbbiekre tekintettel megállapítható, hogy kérelmező magatartása célzatos volt, mivel kérelmező szándékosan mulasztotta el a HDD adathordozó beszolgáltatását, és e „mulasztás” kapcsán félrevezető tájékoztatást adott.
61. Az eljáró versenytanács az indokolás azon részével egyetért, hogy kérelmező azzal a magatartásával, hogy nem tett eleget a lefoglalási végzésben foglaltaknak, a HDD adathordozó GVH-ba szállítását alapos ok nélkül tagadta meg, a tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló célzatos, súlyosan felróható magatartás. A felróhatóság súlyát növeli kérelmező azon magatartása, hogy félrevezető tájékoztatást adott annak indokaként, hogy miért nem tett eleget a lefoglalási végzésnek.
62. Ugyanakkor az eljárás elhúzódása kapcsán kérelmező magatartásának felróhatósága csak kis súllyal értékelhető, mert az eljárás elhúzódása csak csekély mértékben következett volna be a GVH közreható magatartásának hiányában.
63. Mindezekre tekintettel az eljáró versenytanács a megtámadott végzésnek kérelmező felróhatóságára vonatkozó részeit (7. oldal utolsó bekezdése és 8. oldal első bekezdése) törölte és a rendelkező részben foglaltakkal helyettesítette.
64. Az eljárás alá vont vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyaira vonatkozó részében a megtámadott végzés indokolása nem veszi figyelembe az elrettentés körében, hogy kérelmező magatartása olyan potenciális jogsértés alóli kibúvársra irányult, amely jogsértés a Tpv. által védett közérdeket legsúlyosabban fenyegeti (közbeszerzési kartell). E szempont alapján a bírság elrettentő mértékű voltának különös jelentősége van. Az elrettentésre és kérelmező pénzügyi helyzetére tekintettel a bírságolás céljával arányban álló viszonylag nagyobb mértékű eljárási bírság kiszabása.¹⁰
65. A fentiek alapján az eljáró versenytanács a megtámadott végzésnek a kérelmező vagyoni helyzetére és jövedelmi viszonyaira vonatkozó részét (8. o. 2. bekezdés) a rendelkező rész szerint kiegészítette.

---

⁹ FKMB 35.Kpk.45.874/2013/8. számú végzés (VJ/23/2011).

¹⁰ FMKB 39.Kpk.45.272/2014/12. számú végzés

66. Az eljáró versenytanács összességében indokoltnak tartotta a kérelmezővel szemben kiszabandó bírság megváltoztatását. Az eljáró versenytanács teljes mértékben egyetértett azzal, hogy a tényállás feltárásának megghiúsítására irányultság jelen esetben fennáll, ugyanakkor a vizsgálat indokolásában legalább ilyen súllyal vette figyelembe az eljárás elhúzódását, mint eredményt is. Ez azonban nem állja meg a helyét, mivel a GVH közrehatása miatt csak csekély mértékben valósult meg. Erre tekintettel az eljáró versenytanács az eljárási bírság összegének felével való csökkentését látta indokoltnak. Ugyanakkor a megtámadott végzés nem vette figyelembe az elrettentés körében, hogy a tényállás feltárásának megghiúsítását célzó magatartást kérelmező a lehetséges legsúlyosabb, közbeszerzési eljárás során való feltételezett összejátszás miatt folytatott eljárásban követte el, ami szükségessé teszi a kiszabott bírság elrettentő hatásának növelését. Erre tekintettel az eljáró versenytanács a tényállás megghiúsítására irányuló magatartás esetén kiszabandó bírság másfélszeresére növelését tartotta indokoltnak.
67. Mindezekre figyelemmel az eljáró versenytanács az eljárási bírság összegét az eredetileg kiszabott 10.000.000 Ft-ról 7.500.000 Ft-ra csökkentette.
68. Az eljáró versenytanács megállapította, hogy a kérelmező előző évi nettó árbevétele 3 967 020 000 Ft, így a kiszabható eljárási bírság maximuma a Tpvt. 61. §-ának (3) bekezdése alapján 39 670 200 Ft. Az eljáró versenytanács a csökkentett bírságösszeget a Tpvt. 61. §-ának (3) bekezdésében meghatározott törvényi maximum keretei között állapította meg.
69. A fentiekre tekintettel az eljáró versenytanács a Ket. 105.§-a (1) bekezdésének alkalmazásával a rendelkező rész szerint döntött.

IV.

EGYÉB ELJÁRÁSI KÉRDÉSEK

70. A GVH hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpvt. 45. §-a, illetékességét a Tpvt. 46. §-a állapítja meg.
71. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban Itv.) 32. §-ának (1) bekezdése szerint a jogorvoslati eljárásban megfizetett valamennyi illetéket az ügyfélnek vissza kell téríteni, ha a közigazgatási hatóság által felülvizsgált közigazgatási hatósági döntés vagy intézkedés az ügyfél hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult. A (2) bekezdés szerint a visszatérítést hivatalból, a jogorvoslati eljárást lezáró, vagy arra tekintettel hozott határozatban kell elrendelni és azt a visszatérítés foganatosítása végett – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az ügyfél székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak kell megküldeni. Erre tekintettel az eljáró versenytanács a jogorvoslati eljárásban megfizetett 3000,- Ft fellebbezési illeték visszatérítéséről rendelkezett.
72. A jogorvoslati jog a Ket. 98. §-ának (3) bekezdésén és a Tpvt. 82. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. október 5.

dr. Miks Anna sk.
előadó versenytanács tag

dr. Kőhalmi Attila sk.
versenytanács tag

dr. Tóth András sk.
a Versenytanács elnöke
versenytanács tagként eljárva

Kiadmány hitelül: